

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010328
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321010328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.02.2022, v trestnej veci obžalovaného C. I., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 20.10.2021, sp. zn. 4T/45/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému C. I., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale
bytom I., S.
č. XXXX/XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS
J.,

u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona trest odňatia slobody na 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 20.10.2021, sp. zn. 4T/45/2021 bol obžalovaný C. I. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.11.2020 v čase okolo 20:40 hod. v autobusovej zastávke, neďaleko miestneho cintorína na D. ulici v I., v podnapitom stave, ktorý si privodil na neznámom mieste, po predchádzajúcom slovnom konflikte s N. J. v prítomnosti ďalších siedmich osôb, vytiahol airsoftovú pištoľ P. patriacu jeho kamarátovi T. J., ktorý mu ju predtým požičal a pravdepodobne zo vzdialenosti cca 3 metrov raz vystrelil po poškodenom N. J., pričom ho trafil do oblasti hlavy, čím takto spôsobil N. J. poranenie hlavy s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 4 dní, hoci bol za predchádzajúcich 24 mesiacov odsúdený za prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, a to trestným rozkazom OS Humenné sp. zn. 3T 145/18 zo dňa 20. 12.2018, právoplatný 25.05.2019.

Za to mu súd uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, 36 písm. l) Tr. zákona, 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. a.s. škodu vo výške 552,92 eur.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona uložil zhabanie veci 1 ks airsoftovej pištole zn. ASG model P., ktorá je uložená na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Humennom, Odbor poriadkovej polície, Oddelenie evidencie zbraní a streliva v záznamovej knihe o skladovaní zbraní č. 1-004/2020 pod por. č. 094/2021.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.12.2021. Namietal, že postup a rozhodnutie súdu pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného zo spáchania jemu za vinu kladenej trestnej činnosti, je nezákonný a nesprávny, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní. Prokuratúra sa nestotožňuje ani s výrokom súdu o uložení trestu obžalovanému I., ktorý vníma ako nezákonný, nezodpovedajúci vykonanému dokazovaniu. Trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny, pretože pri jeho ukladaní sa prvostupňový súd zásadami ukladania trestov v dostatočnej miere neriadil a vymyká sa z rámca týchto zákonných zásad. Prokuratúra sa nestotožňuje s úvahou súdu, v zmysle ktorej nie je možné vyvodiť úmysel obžalovaného, spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému. Obžalovaný útočil na osobu poškodeného celkom bezdôvodne, bez zaváhania voči nemu použil zbraň a to za situácie, keď samotný poškodený na vzniku konfliktnéj situácii nemal žiaden podiel. Je nemožné súhlasiť so záverom súdu, že nebolo preukázané, aby útok na zdravie poškodeného bol vedený spôsobom a prostriedkami, pri ktorých je výrazne zvýšená pravdepodobnosť spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, v situácii, keď obžalovaný bez pochybností útočil strelnou zbraňou do oblasti hlavy poškodeného, pričom túto aj zasiahol. V danej veci bolo skôr vecou náhody, že nedošlo k tragickému a nenapraviteľnému následku. Vykonaným dokazovaním bez pochybností bolo preukázané, že obžalovaný konal vo večerných hodinách na mieste, ktoré bolo riadne osvetlené pouličným osvetlením, dôkazom čoho je fotodokumentácia obsiahnutá vo vyšetrovacom spise. Je nesporné, že vzdialenosť maximálne troch metrov nemožno kvalifikovať ako väčšiu vzdialenosť zvlášť pri útoku strelnou zbraňou. Z výpovede poškodeného N. J., svedkov A. H. a J. A. je zrejmé, že obžalovaný jednoznačne mieril a vystrelil na hlavu poškodeného. Títo svedkovia vypovedali v zásade rovnako tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Ostatní svedkovia boli na mieste incidentu so samotným obžalovaným, ako jeho známimi, preto nemožno úplne vylúčiť pochybnosti o hodnovernosti nimi podaného svedectva. Zo záveru znaleckého posudku KEÚ PZ je nesporné, že pokiaľ ide o tzv. ranivý účinok strely dotknutej zbrane, tento závisí od rôznych pohľadov a kritérií, pričom pri zásahu na krátku vzdialenosť, ktorú znalec uvádza ako vzdialenosť 5 až 15 metrov do odkrytých častí tela, spôsobí ľahké zranenia ako hematóm, perforáciu kože a pri zásahu oka i vážne zranenie. Závery znaleckého posudku K.. I., že útok obžalovaného bol vedený na oblasť uloženia životne dôležitých orgánov a to oka a mozgu, sú nesporné, keď znalec konštatoval, že v prípade zasiahnutia pravého oka by mohlo dôjsť k prieniku strely prinajmenšom do prednej komory oka s vážnym ohrozením zraku poškodeného. Napokon v prípade zasiahnutia očnej gule a v prípade poranenia by mohlo dôjsť nielen k poškodeniu zraku pravého oka, ale k poškodeniu zraku na obe oči. Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria K.. O. N. jednoznačne konštatoval u obžalovaného syndróm závislosti od alkoholu a osobnosť obžalovaného hodnotil ako osobu, ktorá po požití alkoholu je akcentovaná pre neho v záťažových situáciách a fiktívne labilnejšia so zvýšenou impulzivitou, frustračná tolerancia je znížená. Rozpoznávacie schopnosti v čase skutku hodnotil ako zachované v celom rozsahu, pričom obvinený mohol v dôsledku choroby či poruchy rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Pri vzatí do úvahy požitia alkoholu, v kombinácii s povahovými črtami obžalovaného, ktorými sú sklony k impulzivite, je možné pripustiť zníženie ovládacích schopností, ale len nepodstatnou mierou. Z uvedeného je nesporné, že obžalovaný bol plne spôsobilý uvedomiť si následky svojho konania. Je zarážajúce, čo vyplýva aj z výpovede svedkov, že bezprostredne po výstrele na poškodeného sa obžalovaný správal, ako keby mu to bolo úplne jedno, čo z hľadiska prevencie, či už individuálnej alebo generálnej nemožno ponechať bez

povšimnutia. V zmysle ustálenej súdnej praxe úmysel páchatel'a spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví nemožno vyvodzovať len z povahy predmetu, ktorým bol útok vedený, treba uvážiť aj ďalšie okolnosti prípadu ako je spôsob použitia tohto predmetu, intenzita vedeného útoku a podobne. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojím konaním môže tento následok spôsobiť a bol s tým uzročený. S poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti možno prijať záver, že obžalovaný útočil na poškodeného celkom bezdôvodne a povaha ním zvoleného útoku bola v absolútne nepochopiteľnom použití strelnej zbrane na útok voči bezbrannému poškodenému. Útok bol vedený z bezprostrednej blízkosti na hlavu, ktorá napokon bola aj zasiahnutá. Strelná zbraň použitá pri útoku bola spôsobilá poškodiť oko poškodeného a vážne ohroziť jeho zrak. To, že nedošlo k zasiahnutiu oka, bolo skôr vecou šťastnej náhody, aj keď strela smerovala do umiestnenia životne dôležitých orgánov. Podľa názoru prokuratúry skutkové okolnosti prípadu a pomery preukázané na strane obžalovaného neodôvodňujú zmenu právnej kvalifikácie ako aj ukladanie trestu v strede trestnej sadzby v rámci zmenenej právnej kvalifikácie. Súd svoj postup odôvodnil záverom, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepoprel spáchanie trestného činu. Takýto záver súdu je v rozpore s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, pretože obžalovaný po prednese obžaloby neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 Tr. poriadku. V ďalšom konaní nedošlo zo strany obžalovaného k priznaniu sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimnému oľutovaniu v takom rozsahu, aby bolo možné u obžalovaného konštatovať prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ako to učinil súd. Za zmienku v tomto kontexte stojí fakt, že obžalovaný spáchanie mu za vinu kladenej trestnej činnosti spočiatku popieral a dokonca tvrdil, že poškodeného zbraňou len udrel. Z uvedeného dôvodu samotné vyjadrenie obžalovaného bolo prispôbované s ohľadom na vykonané dokazovanie, preto nemožno spravodlivo konštatovať, že tento sa priznal a spáchanie trestného činu oľutoval. K osobe obžalovaného sa žiada uviesť, že tento bol v nedávnej minulosti opakovane súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, najmä násilného charakteru a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ukladanie ktorých sa u obžalovaného minulo účinkom. Osoba obžalovaného, spôsob jeho života a závažnosť jeho konania nenasvedčujú dôvodnosti použitia takéhoto zhovievavého postupu súdu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť priamo represívne prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody, preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove vyhovel odvolaniu prokurátora, zrušil výrok o vine napadnutého rozsudku a sám rozhodol tak, že zmení rozsudok v neprospech obžalovaného vo výroku o vine tak, že ho uzná za vinného aj zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ako aj vo výroku o uloženom treste a tomuto uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Ostatné výroky odvolaním nenapadnuté považuje za zákonné a správne.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, ktorý okrem vlastného priznania je usvedčovaný aj výpoveďami poškodeného a svedkov a nepriamo aj znaleckým posudkom číslo 7/2021. Obranu obžalovaného o tom, že guľka z airsoftovej pištole sa musela odraziť, považoval súd za účelovú a motivovanú snahu vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za protiprávne konanie, nakoľko neobstála v konfrontácii s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe. Je toho názoru, že vykonané dokazovanie neumožnilo prijať záver, že konaním obžalovaného prišlo k naplneniu všetkých obligatórnych znakov žalovaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Súd, na rozdiel od obžaloby prokurátora, upravil skutok presným počtom osôb, zisteným presným počtom výstrelov, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný vystrelil iba raz a nie opakovane a bolo vypustené aj nepreukázané tvrdenie, že obžalovaný útok viedol na uloženie životne dôležitého orgánu a to mozgu a pravého oka, pričom k ohrozeniu životne dôležitého orgánu nedošlo. V konaní absentuje čo i len nepriamy úmysel vo vzťahu k následku, ktorý svojím konaním mal spôsobiť, teda ťažká ujma na zdraví v štádiu pokusu. Úmyselným konaním musí byť pokryté celé konanie páchatel'a vo vzťahu k vzniknutému následku a úmyselné konanie vo vzťahu k zavineniu obžalovaného k následku ťažkej ujmy na zdraví v tomto prípade absentuje. Obžalovaný zaútočil na poškodeného po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke a následnej potýčke poškodeného s Q. J.. Vzhľadom na pomerne krátky čas uplynutý od slovnej potýčky obžalovaného s poškodeným a následne Q. J. a poškodeného po výstrel obžalovaného, je

zrejme, že nemal možnosť si útok na poškodeného vopred premyslieť a vybrať presné miesto útoku, teda bez toho, aby chcel cieľavedome, fyzickým napadnutím spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Súd poukazuje aj na predmet, ktorým bol útok vykonaný. V tomto prípade sa jednalo o airsoftovú pištoľ, ktorá je určená na športové účely, pričom aj v znaleckom posudku z odboru kriminalistiky sa uvádza, že airsoftové zbrane sa používajú na hru v teréne, nie sú určené na zranenie a usmrtenie spoluhráča a výrobcovia airsoftových zbraní iba odporúčajú použitie ochranných okuliarov. Znalec z odvetvia chirurgie potvrdil, že pri zasiahnutí akejkoľvek časti hlavy by nedošlo k ohrozeniu životne dôležitého orgánu a to mozgu, ak by došlo k zasiahnutiu oka poškodeného, s najväčšou pravdepodobnosťou by došlo k poškodeniu rohovky, prípadne k preleteniu alebo prestreleniu rohovky do oblasti očnej komory, došlo by teda k ohrozeniu oka, pričom táto skutočnosť by mohla viesť k vzniku straty zraku ako zmyslu, nakoľko oko je zmyslový orgán. To, že obžalovaný 1-krát vystrelil na poškodeného z airsoftovej pištole, automaticky neznamená, že jeho úmyslom bolo spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví. Súd poukazuje na to, že nebol preukázaný smer, ktorým mieril obžalovaný, ktorý sa bránil tým, že vystrelil smerom dohora a nechcel nikomu ublížiť a v ďalšom konaní bolo preukázané len to, že vystrelil smerom na obžalovaného. Žiaden z vypočutých svedkov presvedčivo nevedel špecifikovať smer, do ktorej časti poškodeného obžalovaný mieril. Napriek tomu, že poškodený tvrdil, že na obžalovaného mieril zbraňou na hlavu, sám uviedol, že to videl nepriamo, teda periférne. Rozpor vo výpovedi z prípravného konania, prečo skutočnosť, že mu mieril na hlavu neuviedol, vysvetlil len spôsobom, že sa ho na to nik nepýtal. Taktiež neobstojí výpoveď svedka H., ktorý na pojednávaní uviedol, že obžalovaný mieril poškodenému na hlavu, čo odôvodnil tým, že keďže poškodený mal ranu na hlave, kde inde by mal obžalovaný mieriť. Ostatní svedkovia sa k smerovaniu zbrane počas výstrelu vyjadriť nevedeli. Na základe uvedeného nemožno vyvodiť úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, teda v zmysle zásady in dubio pro reo a dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, vychádzal súd zo záveru, že úmyslom obžalovaného bolo zastrašiť poškodeného a zabrániť konfliktu, ku ktorému došlo na autobusovej zastávke. Záverom súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne okolnosti ani skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovanému v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví zabránili okolnosti nezávislé od jeho vôle a ani obžaloba v skutkových zisteniach neuviedla žiadne také rozhodné skutočnosti, ktoré zabránili obžalovanému v dokonaní žalovaného zločinu.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa nedomáhali v priebehu odvolacieho konania vykonania ďalších dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný C. I. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedka poškodeného, ktorý popísal, že po konflikte s J., ktorý ho chcel udrieť, I. vytiahol airsoftovú pištoľ a vystrelil po ňom, po čom bol chvíľu v šoku a následne zistil, že mu tečie krv, po čom zavolali policajtov, pričom I. strieľal asi z 2 a pol metra. Rovnako svedok J. uviedol, že mal nezhodu s poškodeným a keď pred ním stál, tak poškodený sa chytil za hlavu a išla mu krv, preto sa otočil a v I. rukách videl airsoftovú zbraň. Z výpovede svedka H. vyplýva, že prišla skupina chlapcov, jeden z nich sa snažil udrieť J., ale netrafil a v tej chvíli obžalovaný vytiahol zbraň a vystrelil, pričom videl, ako zbraň smerovala na hlavu poškodeného, pričom pri odstraňovaní rozporov

uviedol, že to, že zbraň smerovala na hlavu poškodeného, vyvodil z toho, že poškodený mal ranu na hlave. Taktiež svedkyňa A. potvrdila, že keď stáli na zastávke, prišla partia chlapcov, prebehla výmena názorov, obžalovaný vytiahol zbraň, namieril na J. a bolo počuť výstrel, stalo sa to rýchlo, pričom podľa jej názoru mieril priamo. Taktiež svedok C. uviedol, že keď stáli na zastávke, prišla skupina štyroch chlapcov, jeden zaútočil na J., ktorý sa uhol a vtedy videl, ako obžalovaný mal pištoľ namierenú na poškodeného. Obžalovaný rovnako potvrdil, že jedným výstrelom z airsoftovej pištole zasiahol poškodeného do hlavy, avšak uviedol, že on nestrieľal priamo na neho, ale vystrelil do vzduchu, aby zamedzil konfliktu medzi poškodeným a J., po čom sa guľka musela odraziť a zasiahnuť do hlavy poškodeného. Na základe uvedeného je nepochybné, že obžalovaný C. I. sa dopustil skutku kladeného mu za vinu tak, ako to ustálil súd prvého stupňa, pričom odvolanie prokurátora smerovalo okrem trestu aj do právnej kvalifikácie skutku, nakoľko súd prvého stupňa neuznal obžalovaného za vinného aj z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Po oboznámení sa s obsahom spisu sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané obžalovanému spáchanie uvedeného trestného činu, tak po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke. Vo vzťahu ku konštatovanému je potrebné uviesť, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že obžalovanému v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví poškodeného zabránili také okolnosti, ktoré by boli nezávisle od jeho vôle, čo sa napokon neodrazilo ani v skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, pričom ani odvolateľ, ktorý obžalobu podával a ktorý nesie pred súdom dôkazné bremeno, neuviedol žiadne také rozhodné skutočnosti, ktoré by zabránili obžalovanému v dokonaní žalovaného zločinu. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom konajúceho súdu, že zo spôsobu vykonaného útoku nemožno vyvodiť úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Obžalovanému nič nebránilo útok smerovať konkrétne na životne dôležitý orgán, pretože útočil na poškodeného z boku a náhle, poškodený útok nečakal a nemohol sa brániť, pričom väčšina z prítomných zaregistrovala, že obžalovaný ide zaútočiť na poškodeného až po tom, čo k tomu došlo, prípadne bezprostredne pred útokom, vo vzťahu ku ktorému by na konanie obžalovaného nestihla reagovať. Vzhľadom na to, že poškodený sa nemohol brániť, v útoku obžalovanému nebránila žiadna iná osoba, obžalovaný mal voľný prístup k poškodenému, pričom nenastali žiadne okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť konanie obžalovaného a mali vplyv na spôsobenie následku vykonaným útokom, je možné konštatovať, že uvedené výsledky dokazovania nepreukázali výlučne možnosť spôsobenia ťažšieho následku, preto konanie obžalovaného nebolo možné posúdiť ako pokus zločinu ublíženia na zdraví s následkom ťažkej ujmy podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona. Samotná skutočnosť, že obžalovaný pri útoku na hlavu poškodeného použil airsoftovú zbraň, pričom poškodeného zasiahol do hlavy, nemôže odôvodňovať úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného C. I. a tvorí logický a ničím nenarušený celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného C. I. posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zákona teda, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, aby sa obžalovaný k skutku priznal a tento čin úprimne oľutoval, tak aby tým naplnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Je síce pravdou, že obžalovanému bol kladený za vinu zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zákona, teda v prípade vyhlásenia viny by bol súd prvého stupňa viazaný nielen skutkovými zisteniami uvedenými v obžalobe, ale aj právnou kvalifikáciou skutku, avšak je potrebné uviesť, že obžalovaný v priebehu hlavného pojednávania neuviedol, že vystrelil na

poškodeného tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, ale tvrdil, že vystrelil do vzduchu a guľka sa odrazila, čím mohla zasiahnuť poškodeného do hlavy a dokonca v prípravnom konaní tvrdil, že poškodenému uvedené zranenie spôsobil tak, že ho zbraňou buchol po hlave a zbraň vtedy vystrelila. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že u obžalovaného preto nie je možné konštatovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, čím došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a k prevahe priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. poriadku a následkom uvedeného došlo aj k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného, pričom u obžalovaného vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností upravil trestnú sadzbu oproti rozhodovaniu súdu prvého stupňa tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti celkovo 9-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 20.08.2020, sp. zn. 1T/14/2020, pričom rozsudkom zo dňa Okresného súdu Humenné zo dňa 08.07.2020, sp. zn. 3T/23/2020 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 5 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 04.08.2020, s tým, že žalovaného skutku sa mal dopustiť približne 3 mesiace po výkone tohto nepodmienečného trestu, ako aj s poukazom na značné množstvo priestupkov, najmä proti občianskemu spolunažívaniu, uvedených v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, mal odvolací súd za to, že trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na to, že obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, je trest dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám na ukladanie trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok. To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.